

ที่ นร ๐๕๐๓/๐๖๒๐๐

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๗ ฉบับ
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๖๓๖/๕๗ วันที่ ๑ ต.ค. ๕๗
เวลา ๑๓.๔๗ ส่ง พจน. / กตทค
สำนักการประชุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ จำนวน ๗ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.
๓. ร่างพระราชบัญญัติสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ.
๔. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ พุทธศักราช ๒๔๘๒

พ.ศ.

๕. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.
๖. ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.
๗. ร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

จำนวน ๗ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๗ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา
เป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ชระยุทธ จันทรโอชา)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔ (อำนวยการ)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

กลุ่มงานนิติคดี
รับที่ ๑๖ (๖) / ๕๕๕๗
วันที่ ๑ ต.ค. ๕๗
เวลา ๑๔.๐๗ น.
สำนักการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติบางประการให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้การป้องกัน และควบคุมโรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ และการทำงานของสัตวแพทย์ สारวัตร์ และพนักงาน เจ้าหน้าที่ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน และเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษ และอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙

(๒) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว กระจ่าง
ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้ด้วย

(๒) สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับ
ผสมพันธุ์และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย

(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึง
น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดนั้นด้วย

(โปรดพลิก)

“เอ็มบริโอ” หมายความว่า ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะ และยังไม่ฝังตัวที่ผนังมดลูกของสัตว์นั้น

“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า กาฬโรคเป็ด โรคไขหวัดนก โรคแซลมอนเนลลา โรคทริคิเนลลา โรคนิวคาสเซิล โรคบรูเซลลา โรคปากและเท้าเปื่อย โรคพิษสุนัขบ้า โรครินเดอร์เปสต์ โรคเลปโทสไปรา โรคโลหิตจางติดเชื้อในน้ำ โรคควัวบ้า โรคสมองอักเสบนิปาห์ โรคคหิวาต์สุกร โรคแอนแทรกซ์ โรคเฮโมรายิกเซปทิกซีเมีย วัณโรค และโรคอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า

(๑) สัตว์ซึ่งไม่ปรากฏอาการของโรคระบาดแต่มีเชื้อโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาด ซึ่งอาจติดต่อคนหรือสัตว์อื่นได้

(๒) ซากสัตว์ของสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือของสัตว์ตาม (๑)

(๓) ซากสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

“เขตควบคุมโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด เพื่อกำหนดเป็นเขตปลอดโรคระบาด

“เขตปลอดโรคระบาด” หมายความว่า เขตควบคุมโรคระบาดที่สามารถควบคุมมิให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดในสัตว์หรือซากสัตว์

“เขตกั้นชนโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้โรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดแพร่กระจายเข้าเขตปลอดโรคระบาดหรือเข้าในราชอาณาจักร

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ สारว้ตร หรือสัตวแพทย์ทำหรือสั่งให้เจ้าของทำไว้ที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ หรือยานพาหนะ อาคาร สถานที่ ภาชนะ สิ่งห่อหุ้มหรือกักขัง เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์

“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์และผู้ครอบครอง ในกรณีของสัตว์ หากไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมสัตว์ด้วย

“ด่านกักกันสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

“อายัด” หมายความว่า ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนหรือเคลื่อนย้าย

“สัตวแพทย์” หมายความว่า

(๑) นายสัตวแพทย์และสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์

(๒) ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สารวัตร” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสารวัตรเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน สารวัตร และสัตวแพทย์ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การป้องกันและควบคุมโรคระบาด

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า

(๒) สุนัข แมว

(๓) นก ไก่ เป็ด ห่าน

(๔) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้คำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสัตว์ และวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

- (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า
- (๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
- (๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)
- (๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ ในท้องที่ใดเมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในสัตว์ชนิดใด ให้อธิบดีประกาศกำหนดให้ท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนของท้องที่ต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดนั้น

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ลักษณะ ราคาและการยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และการดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ประกาศตามวรรคสองกำหนดให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์มีหน้าที่ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด

- (๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่แท้จริง เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการแปลงหรือแก้ไข
- (๓) ทำลายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์

มาตรา ๑๑ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวตฺร หรือสัตวแพทย์ ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย เมื่อมีกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด
- (๒) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ
- (๓) ในหมู่บ้านเดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ป่วยหรือตายมีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน

การแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามวรรคหนึ่ง และการกำหนดชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งป่วย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น เมื่อมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งตาย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใด เคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่ซากสัตว์นั้น เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามวรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด
- (๒) ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด

มาตรา ๑๓ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือตรวจพบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด นอกจากสัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๔๐ แล้ว ให้มีอำนาจตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร
- (๒) ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร

(๔) ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้แจ้งใจกระทำความผิดต่อทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

- (๕) กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด

(๖) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดในที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด

มาตรา ๑๔ เมื่อมีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินของบุคคลใดโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย และให้นำความในมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาใช้บังคับกับเจ้าของที่ดินด้วยโดยอนุโลม

ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป

เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์หรือเจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ได้รับแจ้งหรือตรวจพบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุในที่สาธารณะ หรือในที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์ที่ป่วยหรือตายนั้นไว้ตามที่เห็นสมควรภายในบริเวณนั้น

ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง จนกว่าสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป

เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้วตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือเป็นการดำเนินการโดยสัตวแพทย์

ส่วนที่ ๒
เขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๗ ในท้องที่ใดเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีการป้องกันการเกิดโรคระบาด โรคใดในสัตว์ชนิดใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาดสำหรับโรคนั้นในสัตว์ชนิดนั้น และให้ระบุนิตของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ก่อนการประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาด และให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

เมื่อได้ประกาศเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามวรรคสองแล้ว ให้อธิบดีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเพื่อให้มีการประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๘ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่ระบุในประกาศดังกล่าวเข้าไปหรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์ ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
ทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย

มาตรา ๑๙ ภายในเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาดหรือเขตกั้นชนโรคระบาด ถ้าปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด สัตวแพทย์จะประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี ก็ได้

เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องที่นั้นทราบ ในกรณีที่เขตดังกล่าวเคยเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเขตนั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง

ส่วนที่ ๓
เขตโรคระบาด

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่สัตวแพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่ตรวจพบในท้องที่ที่รับผิดชอบจะระบาดออกไป หรือท้องที่อื่นที่ติดต่อกับท้องที่นั้นจะระบาดเข้ามา และท้องที่ที่รับผิดชอบนั้นยังไม่มีประกาศให้เป็นเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวในท้องที่ที่รับผิดชอบมีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตร จากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น และให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศและให้ปิดไว้ ณ สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในท้องที่นั้น

มาตรา ๒๑ ในท้องที่จังหวัดใดมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี และให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ศาลว่าการกรุงเทพมหานคร ศาลว่าการเมืองพัทยา สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในท้องที่นั้น

มาตรา ๒๒ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในประกาศดังกล่าว เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้นทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย

มาตรา ๒๓ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องที่นั้นทราบ

หมวด ๒

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ผู้ใดทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

(๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์ ผู้ใดขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าวเพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน และให้การโอนมีผลเมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ตาย และมีทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทยื่นคำขอแสดงความจำนงต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว ให้ผู้แสดงความจำนงนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่า ผู้แสดงความจำนงเป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี ตั้งแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย

การขอแสดงความจำนงและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ สูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ชำรุดหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การขอและการอนุญาตแก้ไขรายการในใบอนุญาต และรายละเอียดของรายการที่ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้งที่จะนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านราชอาณาจักร

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ก่อนการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) นำสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้ดำเนินการตาม (๑) เข้า ออกหรือผ่านท่าเข้าหรือท่าออกตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักรมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ จากท้องที่นั้นได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หากรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจประกาศกำหนดห้าม การนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการ ป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดนำสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับ โดยอนุโลม และต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางทุกครั้ง

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอของสัตว์ดังกล่าว

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

(๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์ หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การออกใบอนุญาตตามวรรคสอง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับยานพาหนะ และการใช้เส้นทาง หรือเงื่อนไขอื่นตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ต้องนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่าน ตำนกักกันสัตว์ ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตตาม พระราชบัญญัตินี้ในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลา ราชการ ให้ผู้นั้นจัดหายานพาหนะและรับผิดชอบชำระค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น ต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ ผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๗ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร และค่าที่หักสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นราชอาณาจักร ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือนำผ่าน ราชอาณาจักรเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว ส่วนที่เหลือให้นำส่ง เป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๓

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี หากสัตวแพทย์เห็นสมควร ให้เสนอความเห็นต่อนายทะเบียน เพื่อพิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต และนายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต ได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ในคำสั่งดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขเท่าที่จำเป็นให้ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต่อศาลว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี นายทะเบียนจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้นั้น

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืน คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง หรือกรณีที่จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงตามที่อธิบดี ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อน กำหนดเวลาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด ตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แล้ว

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และสารวัตร

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เมื่อปรากฏว่ามี หรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกประกาศหรือสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์แจ้งจำนวนสัตว์ หรือซากสัตว์ และถ้าเห็นสมควรจะให้นำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นมาเพื่อให้สัตวแพทย์ทำการตรวจโรค เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ก็ได้

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์กักสัตว์หรือซากสัตว์ไว้ ณ ที่ที่ เห็นสมควรตามความจำเป็นเพื่อตรวจโรค

(๓) เรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่อื่นใดเพื่อตรวจโรค เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ในกรณีนี้ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้เจ้าของยานพาหนะ อาคารหรือสถานที่อื่นใด ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรค ระบาดหรือพาหะของโรคระบาดในที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ตามวิธีการ ที่กำหนด ทั้งนี้ การเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ดังกล่าว ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการ ต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้

(๔) ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ หรือสิ่งของใด ๆ ที่เป็นของกลางและถูกยึดหรืออายัด ไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้มีอำนาจดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นตามระเบียบ ที่อธิบดีกำหนด ค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือการดำเนินการดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ เป็นผู้รับผิดชอบ

(๕) ทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรค ระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาสินค้าของแก่เจ้าของตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของได้จงใจกระทำความผิดต่อ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการของสัตวแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ตามสมควร

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สัตวแพทย์เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือจับกุม ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น ในกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในอาคารหรือสถานที่นั้น

(ข) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือ มีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น

(ค) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้ซ่อนหรืออยู่ในอาคารหรือ สถานที่นั้น ประกอบกับต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเนื่องจากการเน้นซ้ำว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สัตว์หรือซากสัตว์ หรือพยานหลักฐานนั้นจะถูกโยกย้าย ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมายตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้

(๓) สั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดหรือจอด เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นยานพาหนะในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องมีหมายจับเมื่อปรากฏว่ามีอาการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอื่นที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม

ในการนี้ให้สารวัตรมีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่ หรือเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นได้

การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ หรือของอาคารหรือสถานทีนั้น ทั้งนี้ หากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้

การดำเนินการตาม (๑) ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดถึงการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าไป การมอบบันทึกเหตุผลในการเข้าไปให้แก่เจ้าของสำนักงานหรือสถานประกอบการ และการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา

การค้นและการจับตามมาตรา นี้ ให้สารวัตรปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การดำเนินการของสารวัตรตามมาตรา นี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๒ ให้สารวัตรมีอำนาจยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าไป หรือนำผ่านราชอาณาจักร เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งได้นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมิได้เป็นโรคระบาดหรือมิได้เป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่งให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง ทั้งนี้ การดำเนินการส่งกลับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) กรณีที่วิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้โดยง่ายหรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการยึด อายัด หรือทำลาย ให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๔๓ สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่าน หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ การออกประกาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านไม่ส่งกลับหรือไม่สามารถส่งกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ส่งกลับ

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) เป็นของเสียง่ายหรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการขายทอดตลาดสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สัตวแพทย์เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์หรือสัตวแพทย์หรือสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๕

การขายทอดตลาด และการจ่ายเงินสินบน

มาตรา ๔๖ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์
ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของภายในสี่สิบห้าวันนับแต่
วันที่ได้มีการประกาศหาตัวเจ้าของ ทั้งนี้ การออกประกาศดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่ได้
พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาด
ไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) เป็นของเสียง่าย หรือถ้าเก็บไว้
จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตร
ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตก
เป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ เงินค่าของสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึด
ไว้แทนสิ่งนั้นโดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐ หรือธนาคารพาณิชย์ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๗ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) เฉพาะในส่วนที่ตกเป็นของ
กรมปศุสัตว์ตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการ
ขายทอดตลาด และให้หักเงินที่ขายได้เป็นค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้
สัตว์หรือซากสัตว์ของกลางปลอดจากโรคระบาด เหลือเท่าใดให้หักไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งเพื่อจ่ายเป็น
เงินสินบน ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ
ให้ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับร้อยละสี่สิบห้าของจำนวนเงินสุทธิจากการขายทอดตลาด
ของกลางที่ศาลสั่งริบ ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๙ การขายทอดตลาดตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาตรา ๔๗ หรือ
มาตรา ๔๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ไม่มีของกลางตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ แต่ชายทอดตลาดของกลางไม่ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีของกลาง ให้จ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลหรือค่าปรับจากการเปรียบเทียบไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับดังกล่าว การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ไม่มีผู้มารับเงินสินบนตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๐ ภายในห้าปี ให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

หมวด ๖ การอุทธรณ์

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ หรือไม่ออกใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๙ ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งนั้น

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๔ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๖ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสาม มาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๓ หรือประกาศหรือคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๕ วรรคสองแล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือฝ่าฝืนประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สัตวแพทย์กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ เจ้าของยานพาหนะ อาคารหรือสถานที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ สัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตรหรือสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์ตาม มาตรา ๔๐ วรรคสอง หรือสารวัตรตามมาตรา ๔๑ วรรคหก หรือไม่ให้อ้อยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือ พยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็น นิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล นั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วน รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๗๗ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปีไม่ว่าจะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจ เปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลา ที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๗๘ เมื่อศาลได้พิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตาม มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบสัตว์ ชากสัตว์ ยานพาหนะ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าว เป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้อง ของเจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่ง ให้คืนทรัพย์สินดังกล่าว แต่คำร้องของเจ้าของแท้จริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

สิ่งทีศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ และให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจดำเนินการขายทอดตลาดตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๙ หรือจัดการอย่างอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๙ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ และถ้าจะต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา ๘๐ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม และถ้าคำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาตเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๘๑ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขออนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่ง สัตว์ตามมาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้		
(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ค) นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐ บาท
(ง) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(จ) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่ง ซากสัตว์ตามมาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้		
(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ค) นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(ง) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(จ) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลก เปลี่ยน หรือ มีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือ มีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของ บุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ตามมาตรา ๒๕ ในกรณี ต่อไปนี้		
(ก) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๒,๕๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ง) นกกระเจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๒,๐๐๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ไม่สะดวก

ในการนับจำนวนให้คิดเป็น

		กิโลกรัมละ ๑,๐๐๐ บาท
(ข) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โตสละ	๑๐๐ บาท
(ช) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ฌ) ไข่นกกระทาจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐๐ บาท
(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๒๕๐ บาท
(ง) นกกระทาจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๒๕ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวก
		ในการนับจำนวนให้คิดเป็น
		กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
(ข) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โตสละ	๕๐ บาท
(ช) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ฌ) ไข่นกกระทาจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๒๕ บาท
(๗) ใบอนุญาตนำสัตว์ผ่านราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ง) นกกระทาจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๒๕๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวก
		ในการนับจำนวนให้คิดเป็น
		กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
(ข) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โตสละ	๕๐ บาท
(ช) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๒๐๐ บาท
(ฌ) ไข่นกกระทาจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕ บาท
(๘) ใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๑๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๕ บาท

(๑๐) ใบอนุญาตนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(๑๑) ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๒) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	เท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตนั้น
(๑๓) การโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๑๔) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๑๕) ค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักกันสัตว์		
(ก) สัตว์	ตัวละ	๕๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวกในการนับจำนวนให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐ บาท
(ข) ซากสัตว์	กิโลกรัมละ	๑ บาท
(๑๖) ค่าที่พักสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๕,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุกร	ตัวละ	๓๐๐ บาท
(ง) สุนัข แมว	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(จ) แพะ แกะ	ตัวละ	๒๐๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ช) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวกในการนับจำนวนให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
(๑๗) ค่าที่พักซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร		
(ก) โค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท
(ข) แพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(ค) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(ง) สัตว์ชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท
(๑๘) ค่าขออื่น ๆ	ฉบับละ	๕๐ บาท

ในการคำนวณน้ำหนัก ถ้ามีเศษของกิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัมขึ้นไป ให้คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติบางประการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ และการทำงานของสัตวแพทย์ สารวัตร และพนักงานเจ้าหน้าที่ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ บทนิยาม

(๑) กำหนดนิยามคำว่า “สัตว์” ให้ครอบคลุมถึงสัตว์ที่เป็นสัตว์เลี้ยงสัตว์ที่ใช้ในการกสิกรรม การปศุสัตว์ สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อบริโภคหรือเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ สัตว์ชนิดอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเพื่อให้มีการควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ และเอ็มบริโอของสัตว์ด้วย (ร่างมาตรา ๔)

(๒) กำหนดนิยามคำว่า “ซากสัตว์” ให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อป้องกันและควบคุมโรค และคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค เนื่องจากโรคระบาดบางโรคไม่สามารถทำลายได้ด้วยความร้อนจากการทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร หรือกรรมวิธีในการผลิตสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป (ร่างมาตรา ๕)

(๓) กำหนดนิยามคำอื่น ๆ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความชัดเจนตรงตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น เช่น นิยามคำว่า “พาหะของโรคระบาด” “เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” “อายัด” เป็นต้น

๒.๒ มาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

(๑) มาตรการในการป้องกันและควบคุมในกรณีทั่วไป

(๑.๑) เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เช่น การกำหนดให้ทำรั้วล้อมรอบบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ การจำกัดพื้นที่ในการเลี้ยงเปิดโล่ง เป็นต้น ทั้งนี้ การกำหนดระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดให้คำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสัตว์และวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด เพื่อให้การเลี้ยงสัตว์เป็นไปตามมาตรฐานของสากล ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารที่ทำจากสัตว์นั้นด้วย (ร่างมาตรา ๗)

(๑.๒) เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ต้องดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคระบาดให้เหมาะสมตามจำนวนของสัตว์หรือซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ (ร่างมาตรา ๘)

(๑.๓) เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ในท้องที่ที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้ทำเครื่องหมายนั้นผ่านการป้องกันและควบคุมโรคระบาดแล้ว และทำให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบความเป็นมาของสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งสามารถติดตามสัตว์หรือซากสัตว์นั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามมาตรฐานสากล ประกอบกับทำให้เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารที่ทำจากสัตว์นั้นด้วย (ร่างมาตรา ๙)

(๑.๔) ห้ามการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือแปลง หรือแก้ไขเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่แท้จริง เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการแปลงหรือแก้ไข หรือทำลายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์ (ร่างมาตรา ๑๐)

(๑.๕) การดำเนินการเมื่อมีสัตว์ป่วยหรือตาย

(ก) เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारว้ตร หรือสัตวแพทย์ภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย ในกรณีที่เป็นโรคระบาด หรือไม่รู้สาเหตุ หรือในหมู่บ้านเดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ป่วยหรือตายมีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาดังกล่าวไม่เกินเจ็ดวัน และต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ในกรณีที่สัตว์ป่วยต้องควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามเจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น ในกรณีที่สัตว์ตาย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามเจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใด เคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่ซากสัตว์นั้น (ร่างมาตรา ๑๑) เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ สारว้ตร ในการจัดการเบื้องต้นกับสัตว์ที่ป่วยหรือตายและสัตว์อื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วย ผัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการผังหรือเผาไม่อาจทำได้

ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร หรือกักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูง กับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตาย (ร่างมาตรา ๑๒) รวมทั้งปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดเป็นไปโดยถูกต้องและปลอดภัยตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ให้ชดใช้ราคาแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ ส่วนของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องถิ่นก่อนเกิดโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้แจ้งใจกระทำ ความผิดต่อบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๓)

(ข) เจ้าของที่ดินต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร หรือสัตวแพทย์เมื่อปรากฏว่ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินของตนโดยรู้ว่าเป็นโรค ระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย และ ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด กำหนดห้ามบุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์ป่วยหรือสัตว์ตายนั้น ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดย วิธีอื่นตามที่เห็นสมควร เพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์หรือเจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริง จากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔ และ ร่างมาตรา ๑๕)

(๑.๖) กำหนดห้ามบุคคลใดซุกซุกซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้วตาม บทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือเป็นการดำเนินการ โดยสัตวแพทย์ (ร่างมาตรา ๑๖)

(๒) มาตรการในการป้องกันและควบคุมในกรณีมีการประกาศเขต เกี่ยวกับโรคระบาด

(๒.๑) เขตปลอดโรคระบาด

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศเขตปลอดโรคระบาด หรือ เขตกันชนโรคระบาด เพื่อป้องกันการเกิดโรคระบาด และระบุนิตของสัตว์ และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย ทั้งนี้ ก่อนประกาศให้ท้องที่ใดเป็น เขตปลอดโรคระบาด ต้องประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาด เพื่อให้เกิดความชัดเจน และมั่นใจได้ว่าเขตปลอดโรคระบาดนั้น ได้มีการดำเนินการป้องกันและควบคุมจนปลอดโรคระบาด แล้วตามมาตรฐานสากล (ร่างมาตรา ๑๗) และกำหนดห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่ระบุ ในประกาศดังกล่าว เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย (ร่างมาตรา ๑๘) ในกรณีมีโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ในเขตดังกล่าว สัตวแพทย์จะประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราว หรือผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศ

เขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ก็ได้ และเมื่อสามารถควบคุมโรคระบาด หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศ เขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว ในกรณีที่เขตดังกล่าวเคยเป็นเขตปลอด โรคระบาด ให้ถือว่าเขตนั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาดซึ่งจะต้องดำเนินการให้เป็นเขตปลอดโรค ระบาดต่อไป (ร่างมาตรา ๑๙)

(๒.๒) เขตโรคระบาด

สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราว ในท้องที่ที่รับผิดชอบโดยมีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาด โดยประกาศ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับสามสิบวันนับแต่วันประกาศ (ร่างมาตรา ๒๐) ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ ประกาศเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด ในท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๒๑) ทั้งนี้ ให้ประกาศชนิดของสัตว์ และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และ ซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย (ร่างมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และร่างมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง) และกำหนดห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่ระบุในประกาศดังกล่าว เว้นแต่ ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้นทุกครั้งที่มีการ เคลื่อนย้าย (ร่างมาตรา ๒๒) และเมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มี เหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๓ การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

(๑) กำหนดให้การค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือ ซากสัตว์ และการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธี ธรรมชาติ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุม โรคระบาด (ร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๒๕) และกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่ วันที่ออกใบอนุญาต รวมทั้งกำหนดการต่ออายุใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๖)

(๒) กำหนดการโอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๗) การแสดง ความจำนองของทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทเพื่อประกอบกิจการกรณีที่ผู้รับใบอนุญาต ตาย (ร่างมาตรา ๒๘) การออกใบแทนกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ชำรุดหรือถูกทำลาย ในสาระสำคัญ (ร่างมาตรา ๒๙) และการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๐)

(๓) กำหนดให้การนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้ง (ร่างมาตรา ๓๑) โดยผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ก่อนการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน ราชอาณาจักร และนำสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เข้า ออกหรือผ่าน ทำเข้าหรือทำออกตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒)

(๔) ในกรณีที่ห้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักรมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากห้องที่นั้นได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หากรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากห้องที่นั้นได้ (ร่างมาตรา ๓๓)

(๕) กำหนดให้การนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังห้องที่จังหวัดอื่น ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำห้องที่ต้นทางทุกครั้ง (ร่างมาตรา ๓๔) รวมทั้งต้องนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๕)

(๖) กำหนดให้ผู้ประสงค์ที่จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ มีหน้าที่จัดหายานพาหนะและรับผิดชอบชำระค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๖)

(๗) กำหนดให้หักค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักร และค่าที่พักสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักร ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๔ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต และห้ามผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้นั้น (ร่างมาตรา ๓๘) และกำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ (ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๕ อำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และสัตวบาล

(๑) กำหนดให้สัตวแพทย์มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เมื่อปรากฏว่ามีหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาด เช่น ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์เป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้อำนาจดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และมีอำนาจทำลายสิ่งของใดๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้خذใช้ราคาสิ่งของแก่เจ้าของตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของได้แจ้งใจระทำความผิดต่อบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๐)

(๒) กำหนดให้สัตวบาลมีอำนาจตรวจสอบหรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อดำเนินการในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือ

ไม่ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น การตรวจค้น ยึดหรืออายัด หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๑)

(๓) กำหนดให้สารวัตรมีอำนาจยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด และในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด สำหรับกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ไม่เป็นโรคระบาดหรือไม่เป็นพาหะของโรคระบาดแต่ได้นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้สารวัตรมีอำนาจสั่งให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง อย่างไรก็ตาม หากการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้ง่ายหรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๖ การขายทอดตลาดและการจ่ายเงินสินบน

กำหนดให้กรมปศุสัตว์มีอำนาจในการจัดการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ โดยการขายทอดตลาด และมีอำนาจขายทอดตลาดของกลางที่ศาลสั่งริบ และกำหนดให้มีเงินสินบน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้มีการแจ้งการกระทำที่เป็นความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๖ ถึงร่างมาตรา ๕๑)

๒.๗ การอุทธรณ์

กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์ เมื่อนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ไม่ออกใบแทนใบอนุญาต หรือพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๕๒ และร่างมาตรา ๕๓)

๒.๘ บทกำหนดโทษ

ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัตินี้ และแก้ไขอัตราโทษให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๕๕ ถึงร่างมาตรา ๗๘)

๒.๙ บทเฉพาะกาล

กำหนดให้รองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิม เพื่อความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการเร่งรัดการออกกฎหมายลำดับรอง ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๗๙ ถึงร่างมาตรา ๘๑)

๒.๑๐ อัตราค่าธรรมเนียม

กำหนดการดำเนินการที่ต้องมีอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับ
เนื้อหาในร่างพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ
และสังคมในปัจจุบัน

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๕๗๔</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๔ และ</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗</p> <p>ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่น ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ “สัตว์” หมายความว่า</p> <p>(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ และเอ็มบริโอ (ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะครบบริบูรณ์) ของสัตว์เหล่านี้ด้วย</p> <p>(๒) สัตว์ปีก จำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย และ</p> <p>(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกาย สัตว์ที่ตายแล้ว และยังไม่ได้แปรสภาพเป็นอาหารสุก หรือ สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป และให้หมายความรวมถึงงา เขา และขน ที่ได้ตัดออกจากสัตว์ขณะมีชีวิตและยังไม่ได้แปรสภาพเป็น สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปด้วย</p>	<p>มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ “สัตว์” หมายความว่า</p> <p>(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้ด้วย</p> <p>(๒) สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย</p> <p>(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดนั้นด้วย</p> <p>“เอ็มบริโอ” หมายความว่า ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะ และยังไม่ฝังตัวที่ผนังมดลูกของสัตว์นั้น</p> <p>“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกาย สัตว์ที่ตายแล้ว สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจาก ซากสัตว์หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด</p>	<p>เพิ่มเติมชนิดสัตว์ ได้แก่ กวาง และหมูป่า เพื่อให้การควบคุมโรคระบาดครอบคลุมถึงสัตว์ดังกล่าวด้วย เนื่องจากเป็นสัตว์ที่มีความสำคัญในเชิงเศรษฐกิจ</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาด ครอบคลุมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ของสัตว์ปีกด้วย</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาด ครอบคลุมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ และ ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดอื่นด้วย</p> <p>เพื่อกำหนดความหมายให้ชัดเจน</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาด ครอบคลุมถึงสิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือ สัตว์ที่ตายแล้ว และอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุง จากซากสัตว์ หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจาก ซากสัตว์ด้วย เนื่องจากอาหารสุกและสิ่งประดิษฐ์ สำเร็จรูปบางชนิดไม่สามารถทำให้ปราศจากเชื้อ โรคระบาดได้ด้วยความร้อนสูง</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>“โรคระบาด” หมายความว่า โรคริณเดอร์เปสต์ โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย โรคแอนแทรกซ์ โรคเซอร่า โรคสารติง โรคมกคล่อพิษ โรคปากและเท้าเปื่อย โรคคหิวาต์สุกร และโรคอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>“โรคระบาด” หมายความว่า กาฬโรคเป็ด โรคไขหวัดนก โรคแชลโมเนลลา โรคทริคิเนลลา โรคนิวคาสเซิล โรคบรูเซลลา โรคปากและเท้าเปื่อย โรคพิษสุนัขบ้า โรคริณเดอร์เปสต์ โรคเลปโทสไปรา โรคโลหิตจางติดเชื้อในน้ำ โรควัวบ้า โรคสมอง-อักเสบนิปาห์ โรคคหิวาต์สุกร โรคแอนแทรกซ์ โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย วัณโรค และโรคอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า</p> <p>(๑) สัตว์ซึ่งไม่ปรากฏอาการของโรคระบาดแต่มีเชื้อโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาด ซึ่งอาจติดต่อกับ人或สัตว์อื่นได้</p> <p>(๒) ซากสัตว์ของสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือของสัตว์ตาม (๑)</p> <p>(๓) ซากสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด</p> <p>“เขตควบคุมโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด เพื่อกำหนดเป็นเขตปลอดโรคระบาด</p> <p>“เขตปลอดโรคระบาด” หมายความว่า เขตควบคุมโรคระบาดที่สามารถควบคุมมิให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดในสัตว์หรือซากสัตว์</p> <p>“เขตกั้นชนโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้โรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดแพร่กระจายเข้าเขตปลอดโรคระบาด หรือเข้าในราชอาณาจักร</p>	<p>เพื่อกำหนดโรคระบาดที่มีความสำคัญให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน</p> <p>เพื่อกำหนดความหมายของนิยามดังกล่าวให้ชัดเจน และรองรับบทบัญญัติภายในที่เกี่ยวข้อง</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>“เจ้าของ” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครอง ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เมื่อไม่ปรากฏเจ้าของ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมด้วย</p> <p>“ทำเข้า” หมายความว่า ที่สำหรับนำสัตว์และซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร</p> <p>“ทำออก” หมายความว่า ที่สำหรับนำสัตว์และซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>“ด่านกักสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาด</p> <p>“การค้า” หมายความว่า การค้าในลักษณะคนกลาง</p>	<p>“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ทำหรือสั่งให้เจ้าของทำไว้ที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ หรือยานพาหนะ อาคาร สถานที่ ภาชนะ สิ่งห่อหุ้มหรือกักขัง เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์</p> <p>“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์และผู้ครอบครอง ในกรณีของสัตว์ หากไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมสัตว์ด้วย</p> <p>“ด่านกักกันสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>“อายัด” หมายความว่า ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนหรือเคลื่อนย้าย</p>	<p>เพื่อกำหนดความหมายของนิยามดังกล่าวให้ชัดเจน และรองรับมาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และให้ครอบคลุมกรณีที่สัตว์มีเจ้าของแต่ไม่สามารถหาเจ้าของได้ เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ตัดออก เนื่องจากได้นำความหมายไปกำหนดไว้ในเนื้อหาของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p> <p>เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้มีความหมายเฉพาะตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และให้มีความหมายที่แตกต่างจากความหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง</p> <p>ตัดออก เนื่องจากได้นำความหมายไปกำหนดไว้ในเนื้อหาของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง</p> <p>“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง</p> <p>“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายทะเบียน</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง</p> <p>“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับในกรณีเกี่ยวกับสัตว์ของกระทรวงกลาโหม และส่วนราชการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>“สัตว์แพทย์” หมายความว่า</p> <p>(๑) นายสัตวแพทย์และสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์</p> <p>(๒) ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>“สารวัตร” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสารวัตรเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า รวมถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร</p> <p>“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งในการปฏิบัติงานของ “สัตวแพทย์” ในกรมปศุสัตว์ และเพื่อให้ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์ มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานในฐานะสัตวแพทย์</p> <p>เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เนื่องจากการใช้อำนาจหน้าที่ของสารวัตร อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จึงควรกำหนดให้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นสารวัตร</p> <p>เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร</p> <p>ตัดออก เพื่อให้กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับกับสัตว์ของหน่วยงานของรัฐ</p>

พระราชบัญญัติโรครະบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๔	ร่างพระราชบัญญัติโรครະบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๖ สำหรับสุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี รวมถึงนำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์เหล่านี้ และสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเฉพาะการนำเข้า นำออกหรือนำผ่านราชอาณาจักร หรือการอย่างอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา</p> <p>มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานนายทะเบียน และสัตวแพทย์ และออกกฎกระทรวงวางระเบียบการขอและการออกไปอนุญาต กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่พระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียมเฉพาะกรณี และกำหนดการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน สัตวแพทย์ และสัตวแพทย์ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่พระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<p>ตัดออก เพื่อให้บทบัญญัติในกฎหมายนี้ทั้งหมดมีผลใช้บังคับกับสัตว์ทุกชนิดตามร่างมาตรา ๔</p> <p>เพื่อรองรับบทบัญญัติที่ให้อำนาจอธิบดีในการออกประกาศและระเบียบ</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p style="text-align: center;">หมวด ๑ การป้องกันโรคระบาด</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>	<p style="text-align: center;">หมวด ๑ การป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๑ บททั่วไป</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หรือหมูป่า</p> <p>(๒) สุนัขหรือแมว</p> <p>(๓) นก ไก่ เป็ด หรือห่าน</p> <p>(๔) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้คำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสัตว์และวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด</p> <p>มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ และลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์</p>	<p style="text-align: center;">เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาในหมวดที่มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p style="text-align: center;">เพื่อกำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์ในการปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด และเพิ่มเติม กวาง และหมูป่าเป็นสัตว์ที่ต้องควบคุม เพื่อให้ครอบคลุมถึงชนิดสัตว์ที่มีการเลี้ยงในเชิงเศรษฐกิจ</p> <p style="text-align: center;">เพื่อกำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุนัข หรือหมูป่า (๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ (๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒) (๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๙ ในท้องที่ใดเมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในสัตว์ชนิดใด ให้อธิบดีประกาศกำหนดให้ท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนของท้องที่ต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดนั้น</p> <p>การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ลักษณะ ราคาและการยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และการดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>ในกรณีที่ประกาศตามวรรคสองกำหนดให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์มีหน้าที่ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด (๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่แท้จริง เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอมหรือเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการแปลงหรือแก้ไข</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งเพื่อกำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และให้รัฐเป็นผู้รับผิดชอบค่าเครื่องหมายประจำตัวสัตว์เพื่อลดภาระของเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์</p> <p>เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้มีการกระทำความผิดลักษณะดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๘ ในท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาด ตามหมวด ๒ หรือในท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว ตามหมวด ๓ ถ้ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด หรือมีสัตว์ป่วยหรือตายโดยปัจจุบันอันไม่อาจคิดเห็นได้ว่าป่วยหรือตายโดยเหตุใด หรือในหมู่บ้านเดียวกัน หรือในบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ตั้งแต่สองตัวขึ้นไปป่วยหรือตาย มีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาย่างกันไม่เกินเจ็ดวัน ให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ท้องที่ภายในเวลาสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วยหรือตาย</p> <p>ในกรณีที่มีสัตว์ป่วยตามวรรคก่อน ให้เจ้าของควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคล</p>	<p>(๓) ทำลายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตาย เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด</p> <p>(๒) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ</p> <p>(๓) ในหมู่บ้านเดียวกันหรือบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยมีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาย่างกันไม่เกินเจ็ดวัน</p> <p>การแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามวรรคหนึ่ง และการกำหนดชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>เมื่อมีสัตว์ป่วยตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์</p>	<p>เนื่องจากในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารสามารถกระทำได้โดยรวดเร็ว จึงกำหนดให้บทบัญญัตินี้มีผลบังคับครอบคลุมทุกพื้นที่ และให้แจ้งเมื่อมีสัตว์ป่วยหรือตายภายในกำหนดเวลาเดียวกัน เพื่อมิให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติและสามารถควบคุมโรคระบาดสัตว์ได้โดยรวดเร็ว</p> <p>เพื่อให้เจ้าของสัตว์สามารถปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย และทำให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีความรวดเร็ว รวมทั้งเพื่อให้เจ้าของสัตว์ทราบเกี่ยวกับชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแจ้งต่อไป</p> <p>เพิ่มเติมข้อยกเว้น เนื่องจากได้กำหนดให้อธิบดีประกาศกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการกับ</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>อื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น ในกรณีที่สัตว์ตายตามวรรคก่อน ให้เจ้าของควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการใดแก่ซากสัตว์นั้น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ สारว้ตร หรือสัตวแพทย์ไม่อาจมาตรวจซากสัตว์นั้นภายในเวลาสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่สัตว์นั้นตาย ให้เจ้าของฝังซากสัตว์นั้นไ้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร สำหรับซากสัตว์ใหญ่ให้พุนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตรอีกด้วย</p> <p>มาตรา ๑๓ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ปฏิบัติกรมตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และสารวัตรมีอำนาจตามมาตรา ๙ และให้สัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔</p> <p>มาตรา ๑๕ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว ตามมาตรา ๑๖ ถ้ามีสัตว์ป่วย หรือตาย ให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारว้ตร หรือสัตวแพทย์ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วยหรือตาย และให้นำความในมาตรา ๘ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๙ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๘ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือสารวัตร มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของจัดการ</p>	<p>หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น เมื่อมีสัตว์ตายตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่ซากสัตว์นั้น เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามวรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมิได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด พนักงานเจ้าหน้าที่หรือสารวัตรมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์</p>	<p>สัตว์ป่วยหรือตายตามวรรคสอง ซึ่งสามารถกำหนดรายละเอียดที่จะต้องดำเนินการให้เหมาะสมกับชนิดและสภาพของสัตว์ รวมทั้งเพิ่มเติมข้อยกเว้นกรณีสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมิได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้</p> <p>(๒) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร หรือ</p> <p>(๓) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้</p> <p>มาตรา ๑๓ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และสัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๙ และให้สัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔</p> <p>มาตรา ๑๐ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๘ หรือตรวจพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเข้าตรวจสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของจัดการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๒) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน</p>	<p>จัดการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด</p> <p>(๒) ฝังหรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด</p> <p>มาตรา ๑๓ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือตรวจพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด นอกจากสัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๔๐ แล้ว ให้มีอำนาจตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๒) ฝังหรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ก็ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๓) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วย หรือตาย ไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๔) ให้ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ในการนี้ให้เจ้าของได้รับค่าชดใช้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของราคาสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าของได้จงใจกระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ให้กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือ</p> <p>(๖) ให้ทำความสะอาด และทำลายเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาดในที่ดิน อาคาร ยานพาหนะ หรือสิ่งของตามวิธีการที่กำหนดให้</p>	<p>ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๔) ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้จงใจกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด</p> <p>(๖) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดในที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด</p>	<p>เพิ่มเติมเหตุในการทำลายสัตว์กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และกำหนดให้การชดใช้ราคารวมถึงกรณีซากสัตว์ด้วย เพื่อเยียวยาความเสียหายแก่เจ้าของซากสัตว์ และแก้ไขอัตราการชดใช้ราคาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ที่ต้องทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ตามคำสั่งสัตวแพทย์</p> <p>เพื่อให้การทำความสะอาดและการทำลายเชื้อโรคระบาดครอบคลุมในทุกพื้นที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p style="text-align: center;">หมวด ๕ เบ็ดเตล็ด</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๒๕ ถ้ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของ ป่วย หรือตาย ในที่ดินของบุคคลใด ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับเจ้าของสัตว์นั้น และเมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง เจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้</p>	<p>มาตรา ๑๔ เมื่อมีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตาย ในที่ดินของบุคคลใดโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย และให้นำความในมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาใช้บังคับกับเจ้าของที่ดินด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ชำแหละ หรือกระทำการอื่นใด แก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตาย โดยโรคระบาด หรือสัตว์แพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป</p> <p>เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์หรือเจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>เพื่อกำหนดหน้าที่ของเจ้าของที่ดินให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และจำกัดหน้าที่ของเจ้าของที่ดินที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อมิให้เป็นภาระแก่เจ้าของที่ดินจนเกินสมควร</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคระบาดของกรมปศุสัตว์ รวมทั้งกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการที่ชัดเจนในการเรียกร้องค่าใช้จ่าย</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒๖ ถ้ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของ ป่วยหรือตาย โดยโรคระบาดในที่สาธารณะหรือที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรภายในบริเวณที่นั้นได้ สำหรับซากสัตว์นั้น เมื่อเห็นสมควรจะฝังเสียก็ได้ ในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่หลาย สัตวแพทย์จะทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ หรือฝังซากสัตว์นั้นภายในบริเวณที่นั้นก็ได้</p> <p>เมื่อปรากฏเจ้าของในภายหลัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์ มีสิทธิเรียกชั่งค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้</p> <p>มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้ว ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์</p>	<p>มาตรา ๑๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์ ได้รับแจ้งหรือตรวจพบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด หรือโดยไม่รู้สาเหตุในที่สาธารณะ หรือในที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ พนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์ที่ป่วยหรือตายนั้นไว้ตามที่เห็นสมควรภายในบริเวณนั้น</p> <p>ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง จนกว่าสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป</p> <p>เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์มีสิทธิเรียกชั่งค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้ว ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์หรือเป็นการดำเนินการโดยสัตวแพทย์</p>	<p>เพื่อกำหนดให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์ในการรับแจ้ง และการตรวจสัตว์ในที่สาธารณะ หรือในที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ และเพิ่มเติมเหตุในการรับแจ้ง และการตรวจสัตว์ในกรณีสัตว์ป่วยหรือตาย โดยไม่รู้สาเหตุ เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีความรวดเร็วทันต่อสถานการณ์</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน และควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพื่อกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการที่ชัดเจนในการเรียกชั่งค่าใช้จ่าย</p> <p>เพิ่มเติมข้อยกเว้น ในกรณีที่เป็นการขุดซากสัตว์โดยสัตวแพทย์ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p style="text-align: center;">หมวด ๒ เขตปลอดโรคระบาด</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๑๑ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดโรคระบาดสำหรับสัตว์ชนิดใดในท้องที่ใด ก็ให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดท้องที่นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วนเป็นเขตปลอดโรคระบาด ประกาศนี้ให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย</p>	<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒ เขตปลอดโรคระบาด</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๑๗ ในท้องที่ใดเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีการป้องกันการเกิดโรคระบาดโรคใดในสัตว์ชนิดใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปลอดโรคระบาดหรือเขตกั้นชนโรคระบาดสำหรับโรคนั้นในสัตว์ชนิดนั้น และให้ระบุชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย</p> <p>ก่อนการประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาด และให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย</p> <p>เมื่อได้ประกาศเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามวรรคสองแล้ว ให้อธิบดีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อให้มีการประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาด</p>	<p>เพิ่มเติม “เขตกั้นชนโรคระบาด” เพื่อให้มีการดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้โรคระบาดแพร่กระจายเข้าเขตปลอดโรคระบาด และให้รัฐมนตรีประกาศเขตปลอดโรคระบาดหรือเขตกั้นชนโรคระบาดโดยไม่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้การออกประกาศเป็นไปโดยรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ รวมทั้งกำหนดให้ประกาศห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ด้วย เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพิ่มเติม “เขตควบคุมโรคระบาด” เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมั่นใจได้ว่าเขตปลอดโรคระบาดนั้น ได้มีการดำเนินการป้องกันและควบคุมจนปลอดโรคระบาดแล้วตามมาตรฐานสากล</p> <p>เพื่อสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกาศเขตปลอดโรคระบาดตามมาตรฐานสากล</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๒ เมื่อได้ประกาศเขตปลอดโรคระบาดตามมาตรา ๑๑ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๑๔ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ถ้าปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือสัตวแพทย์ จะประกาศเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว แล้วแต่กรณี ตามหมวด ๓ ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๘ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมโรคระบาดเขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่ระบุในประกาศดังกล่าวเข้าในหรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย</p> <p>มาตรา ๑๙ ภายในเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาด ถ้าปรากฏว่ามีโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด สัตวแพทย์จะประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี ก็ได้</p> <p>เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาดแล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องที่นั้นทราบ ในกรณีที่เขตดังกล่าวเคยเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเขตนั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง</p>	<p>เพื่อให้ครอบคลุมการเพิ่มเติม “เขตควบคุมโรคระบาด” และ “เขตกั้นชนโรคระบาด”</p> <p>เพื่อให้ท้องที่ที่ประกาศเป็นเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดได้กลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็ว และเพื่อให้มาตรการการป้องกันและควบคุมโรคระบาดเป็นไปตามขั้นตอนซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p style="text-align: center;">หมวด ๓ เขตโรคระบาด</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๑๖ ในกรณีที่สัตวแพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่ตรวจพบในท้องที่ของตนหรือท้องที่อื่นที่ติดต่อกับท้องที่ของตนจะระบาดออกไป ให้สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศเป็นหนังสือกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว มีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น ประกาศนี้ให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย และให้ปิดไว้ ณ บ้านกำนัน บ้านผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในเขตนั้น และให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศ</p> <p>มาตรา ๑๕ ในเขตท้องที่จังหวัดใด มี หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น มีอำนาจประกาศกำหนดเขตท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด แล้วแต่กรณี ประกาศนี้ให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย และให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ บ้านกำนัน บ้านผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในเขตนั้น</p>	<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๓ เขตโรคระบาด</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๒๐ ในกรณีที่สัตวแพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่ตรวจพบในท้องที่ที่รับผิดชอบจะระบาดออกไป หรือท้องที่อื่นที่ติดต่อกับท้องที่นั้นจะระบาดเข้ามา และท้องที่ที่รับผิดชอบนั้นยังไม่มีมีการประกาศให้เป็นเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวในท้องที่ที่รับผิดชอบ มีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น และให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย</p> <p>ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศและให้ปิดไว้ ณ สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในท้องที่นั้น</p> <p>มาตรา ๒๑ ในท้องที่จังหวัดใดมีโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี และให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย</p>	<p>เพื่อให้การประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราวของสัตวแพทย์มีความชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้ประกาศห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ด้วย เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>แก้ไข “เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด” เป็น “เขตเฝ้าระวังโรคระบาด” เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้มีการประกาศห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ด้วย เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๗ เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๑๖ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ภายในเขตนั้น หรือเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์เข้าในหรือออกนอกเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์</p> <p>มาตรา ๒๐ ในเขตท้องที่จังหวัดใด ซึ่งได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด ถ้าปรากฏว่าโรคระบาดนั้นได้สงบลงหรือปรากฏว่าไม่มีโรคระบาดโดยเด็ดขาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดถอนประกาศเช่นนั้นเสีย</p>	<p>ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ศาลาว่าการเมืองพัทยา สำนักงานเขตที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในท้องที่นั้น</p> <p>มาตรา ๒๒ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่ระบุในประกาศดังกล่าว เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้นทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย</p> <p>มาตรา ๒๓ ภายในเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องที่นั้นทราบ</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข “เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด” เป็น “เขตเฝ้าระวังโรคระบาด”</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข “เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด” เป็น “เขตเฝ้าระวังโรคระบาด” และกำหนดให้ปิดประกาศเพื่อให้ประชาชนทราบเมื่อมีการยกเลิกการประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p style="text-align: center;">หมวด ๔ การควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์</p> <hr/> <p>มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการค้า ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือทำการค้าซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p> <p>มาตรา ๒๓ ผู้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๒๑ ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมิไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p>	<p style="text-align: center;">หมวด ๒ การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต</p> <hr/> <p>มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ผู้ใดทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p> <p>(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข หรือแมว</p> <p>(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์</p> <p>(๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)</p> <p>(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์ ผู้ใดขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมิไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือมิพ้อพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าวเพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p>	<p>เนื่องจากบทบัญญัตินี้มีได้เป็นการกำหนดห้ามโดยเด็ดขาดในการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ในลักษณะคนกลาง จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และกำหนดให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นที่ต้องควบคุมเพื่อให้การดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เนื่องจากบทบัญญัตินี้มีได้เป็นการกำหนดห้ามโดยเด็ดขาดในการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมิไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์ตามที่กำหนด จึงได้กำหนดเกี่ยวกับการขออนุญาตให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพิ่มเติมช้าง กวาง และหมูป่าเป็นสัตว์ที่ต้องควบคุม รวมทั้งกำหนดให้การป้องกัน</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต</p>	<p>การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น</p> <p>การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน และให้การโอนมีผลเมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน</p> <p>การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>และควบคุมโรคระบาดครอบคลุมถึงการให้บริการผสมพันธุ์สัตว์โดยวิธีธรรมชาติด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้ได้กำหนดให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดสัตว์ชนิดอื่นที่ต้องควบคุมเพื่อให้การดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้ความเป็นธรรมต่อผู้รับใบอนุญาต โดยให้อายุใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลาที่เท่ากัน และกำหนดให้มีการต่ออายุใบอนุญาต เพื่อให้การประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตมีความต่อเนื่อง</p> <p>เพื่อควบคุมและตรวจสอบเมื่อมีการโอนใบอนุญาต</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ตาย และมีทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทยื่นคำขอแสดงความจำนงต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว ให้ผู้แสดงความจำนงนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าผู้แสดงความจำนงนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี ตั้งแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย</p> <p>การขอแสดงความจำนงและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ สูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลายดังกล่าว</p> <p>การขอและกรอกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน</p> <p>การขอและการอนุญาตเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต และรายละเอียดของรายการที่ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้</p>	<p>เพื่อให้การประกอบกิจการมีความต่อเนื่อง และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบของเจ้าหน้าที่</p> <p>เพื่อลดภาระของผู้รับใบอนุญาตในการขอใบอนุญาตใหม่ และให้มีหลักฐานเพื่อใช้ในการตรวจสอบ</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบของเจ้าหน้าที่</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๓๔ ๖๓๖ ๖๓๖</p> <p>ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับการใช้เส้นทางและยานพาหนะในการนำสัตว์ไปและสถานีขนส่งสัตว์และการผ่านด่านกักสัตว์ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดก็ได้ เว้นแต่เป็นการนำสัตว์ไปเลี้ยงหรือใช้งานชั่วคราว</p> <p>มาตรา ๓๕ ผู้ใดนำสัตว์ผ่านด่านกักสัตว์ ต้องปฏิบัติตามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>การออกใบอนุญาตตามวรรคสอง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับยานพาหนะและการใช้เส้นทาง หรือเงื่อนไขอื่นตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ต้องนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) ผู้รับใบอนุญาต (๓) ผู้รับใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ ให้ผู้นั้นจัดหายานพาหนะและรับผิดชอบค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>เพื่อให้สัตวแพทย์สามารถกำหนดเงื่อนไขอื่นที่จำเป็น อันเป็นประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด และตัดข้อยกเว้นเพื่อควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ในทุกกรณี</p> <p>เพื่อกำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ ในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคระบาดของกรมปศุสัตว์ และเพื่อเป็นค่าตอบแทนการทำงานของเจ้าหน้าที่</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>วรรคสอง แล้วแต่กรณี นายทะเบียนจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้</p> <p>ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้นั้น</p> <p>ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง หรือกรณีที่จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๙ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๕ วรรคสอง และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งแล้ว</p>	<p>เพื่อมิให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ได้รับผลกระทบจากการมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตจนเกินสมควร</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>โรคระบาดในยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่อื่นใด ให้สัตวแพทย์ มีอำนาจเรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่นั้น และให้เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่นั้น ให้ความสะดวก แก่สัตวแพทย์ตามสมควร</p> <p>การเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ตามวรรคก่อน ให้กระทำได้ ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก</p> <p>มาตรา ๑๘ ๖๑๖ ๖๑๖</p> <p>(๓) สังกักยานพาหนะที่บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์ เพื่อตรวจโรคระบาด และถ้าเห็นสมควรจะสังกักสัตว์หรือซากสัตว์นั้น เพื่อคุมไว้สังเกตตามความจำเป็น ก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>๖๑๖ ๖๑๖</p> <p>(๓) วางระเบียบการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด และ</p> <p>๖๑๖ ๖๑๖</p>	<p>ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ในการนี้ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่อื่นใดทำ ความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดใน ที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการ ที่กำหนด ทั้งนี้ การเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ดังกล่าว ให้กระทำได้ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของอาคาร หรือสถานที่นั้น และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการ ต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้</p> <p>(๔) ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ หรือสิ่งของใด ๆ ที่เป็นของกลาง และถูกยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะ ของโรคระบาด ให้มีอำนาจดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นตาม ระเบียบที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือการ ดำเนินการดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ</p> <p>(๕) ทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควร สงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศ กำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาสิ่งของแก่เจ้าของตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของได้จงใจกระทำ ความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และให้ครอบคลุมการดำเนินการ อื่น ๆ ด้วย รวมทั้งเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรค ระบาดของกรมปศุสัตว์</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรค ระบาดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อเยียวยา ความเสียหายของเจ้าของสิ่งของที่ถูกทำลาย</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>การดำเนินการของสัตวแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง อำนวยความสะดวกตามสมควร</p> <p>ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สัตวแพทย์ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรมีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ เพื่อตรวจหรือควบคุม ให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่อื่นใดในกรณีที่มีเหตุ อันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่น ที่เกี่ยวข้อง หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำใน อาคารหรือสถานที่นั้น</p> <p>(ข) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไป ซุกซ่อนตัวอยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น</p> <p>(ค) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสัตว์หรือ ซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ</p>	<p>เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติ หน้าที่ของสัตวแพทย์</p> <p>เพื่อให้สัตวแพทย์มีอำนาจและความ รับผิดชอบเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานตามประมวล กฎหมายอาญา</p> <p>เพื่อให้สารวัตรปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๓๘ ให้สารวัตรมีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจยึดสัตว์ ชากสัตว์ หรือสิ่งของใดๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา หรือเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๕๑</p>	<p>พยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้ซ่อนหรืออยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น ประกอบกับต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สัตว์หรือชากสัตว์ หรือพยานหลักฐานนั้นจะถูกโยกย้าย ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม</p> <p>(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมายตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้</p> <p>(๓) สิ่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดหรือจอด เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นยานพาหนะในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายจับเมื่อปรากฏว่ามีการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอันที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>(๕) ตรวจสัตว์หรือชากสัตว์ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือชากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์หรือชากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>ในการนี้ให้สัตวแพทย์อำนาจสอบสวนข้อเท็จจริง หรือเรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่ หรือเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นได้</p> <p>การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ หรือของอาคารหรือสถานที่นั้น และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้</p> <p>การดำเนินการตาม (๑) ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดถึงการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าไป การมอบบันทึกเหตุผลในการเข้าไปให้แก่เจ้าของสำนักงานหรือสถานประกอบการ และการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา</p> <p>การค้นและการจับตามมาตรานี้ ให้สัตวแพทย์ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>การดำเนินการของสัตวแพทย์ตามมาตรานี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p> <p>มาตรา ๔๒ ให้สัตวแพทย์อำนาจยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๔๓ สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม</p> <p>(๑) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่าน หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ การออกประกาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>(๒) เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านไม่ส่งกลับหรือไม่สามารถส่งกลับไปยังประเทศต้นทางภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ส่งกลับ</p> <p>ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) เป็นของเสียหาย หรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการขายทอดตลาดสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เพื่อให้กรมปศุสัตว์มีอำนาจจัดการกับสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว เพื่อแก้ปัญหาสัตว์หรือซากสัตว์ตกค้างไม่มีผู้รับผิดชอบ และเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์หรือสารวัตรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๕</p> <p style="text-align: center;">การขายทอดตลาดและการจ่ายเงินสินบน</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๔๖ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของ ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวเจ้าของ ทั้งนี้ การออกประกาศดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศ</p>	<p>เพื่อรองรับอำนาจและหน้าที่ของสารวัตรตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>เพื่อให้กรมปศุสัตว์มีอำนาจในการจัดการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้โดยการขายทอดตลาด และมีอำนาจขายทอดตลาดของกลางที่ศาลสั่งริบเพื่อนำเงินสุทธิจากการขายทอดตลาดทั้งสองกรณีมาแบ่งจ่ายเป็นเงินสินบนและเงินรางวัล และกำหนดให้มีเงินสินบนและเงินรางวัล เพื่อเป็นแรงจูงใจให้มีการแจ้งการกระทำที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๕๒ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p>	<p>กำหนด</p> <p>(๒) ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี</p> <p>(๓) มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๕๑ (๖) เป็นของเสียหาย หรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ เงินค่าของสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนสิ่งนั้นโดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐหรือธนาคารพาณิชย์ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง</p> <p>มาตรา ๕๗ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๕๑ (๖) เฉพาะในส่วนที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการขายทอดตลาด และให้หักเงินที่ขายได้เป็นค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้สัตว์หรือซากสัตว์ของกลางปลอดภัยโรคระบาด เหลือเท่าใดให้หักไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งเพื่อจ่ายเป็นเงินสินบน ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของ</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>กระทรวงการคลัง</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ ให้ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับร้อยละ ยี่สิบห้าของจำนวนเงินสุทธิจากการขายทอดตลาดของกลางที่ศาลสั่งริบ ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน</p> <p>มาตรา ๔๙ การขายทอดตลาดตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีของกลางตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ แต่ขายทอดตลาดของกลางไม่ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีของกลาง ให้จ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลหรือค่าปรับจากการเปรียบเทียบไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับดังกล่าว การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ไม่มีผู้มารับเงินสินบนตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๐ ภายในห้าปีให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒๔ ๖๑ ๖๑</p> <p>ผู้ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นที่สิ้นสุด</p>	<p>หมวด ๖ การอุทธรณ์</p> <hr/> <p>มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ หรือไม่ออกใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๙ ผู้ยื่นคำขอมิสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งนั้น</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๕๓ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง</p> <p>การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด</p>	<p>เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ยื่นคำขอให้ได้รับความเป็นธรรม และมีโอกาสโต้แย้ง</p> <p>เพื่อไม่ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินกิจการในระหว่างอุทธรณ์</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p style="text-align: center;">หมวด ๖ บทกำหนดโทษ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>	<p>มาตรา ๕๔ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๗ บทกำหนดโทษ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๕๕ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา ๕๖ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๗ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>เพื่อให้กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์มีระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ๑๓ ๑๓ ในกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือฝ่าฝืน คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตามมาตรา ๙ ต้องระวางโทษ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐</p> <p>มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ๑๓ ๑๓ ในกรณีฝ่าฝืนคำสั่งสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือ มาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑</p> <p>มาตรา ๔๔ เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	<p>มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสาม มาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๑ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือสารวัตรตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๒ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๓ หรือประกาศหรือคำสั่งของ สัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๓ เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืน ๗๗ มาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ ๗๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืน ๗๗ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ๗๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๕ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกิน</p>	<p>มาตรา ๖๘ ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือฝ่าฝืนประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สัตวแพทย์กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>สีพื้นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๐ ผู้ใด ฯลฯ ชัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่สัตวแพทย์ตามสมควรตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๓ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๔ เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๕ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง หรือสารวัตรตามมาตรา ๔๑ วรรคหก หรือไม่ให้อภัยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๕๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน</p>	<p>จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น</p> <p>มาตรา ๗๗ เมื่อศาลได้พิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบสัตว์ ซากสัตว์ ยานพาหนะ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดนั้น</p> <p>ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินดังกล่าว แต่คำร้องของเจ้าของแท้จริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด</p> <p>สิ่งที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ และให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจดำเนินการขายทอดตลาดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๙ หรือจัดการอย่างอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p> <p>มาตรา ๗๘ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีไม่ว่าจะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>ภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p> <p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๗๙ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้น ๆ จะสิ้นอายุ และถ้าจะต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ</p> <p>มาตรา ๘๐ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และถ้าคำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาตเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p> <p>มาตรา ๘๑ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัด</p>	<p style="text-align: center;">เพื่อรองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิม และเพื่อความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมาย</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี</p>	<p>หรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้น ใช้บังคับ</p> <p>การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรี รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อเร่งรัดการออกกฎหมายลำดับรอง ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้มีความ สมบูรณ์</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙				ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.		เหตุผลในการแก้ไข		
อัตราค่าธรรมเนียม				อัตราค่าธรรมเนียม		เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม และ สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง		
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ					
๗	ใบอนุญาตให้ทำการค้า ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์ชนิดอื่น ตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง			(๑) ค่าขออนุญาต หรือคำขอต่ออายุ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือ มาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท		
				(๒) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไร ในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ตาม มาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้				
				(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท		
				(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท		
๘	ใบอนุญาตให้ทำการค้า ซากสัตว์			(ค) นำเข้าในและส่งออกนอก ราชอาณาจักร	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐ บาท		
				(ง) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท		
				(จ) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท		
๙	(๑) ส่งต่างประเทศ	ฉบับละ	๔๐๐	(๓) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไร ในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์ตาม มาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้				
				(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท		
				(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท		
				(ค) นำเข้าในและส่งออกนอก				

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙				ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.			เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ	ราชอาณาจักร	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท	
	(๒) ทั่วราชอาณาจักร	ฉบับละ ๑๐๐		(ง) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท		
	(๓) ภายในจังหวัด	ฉบับละ ๒๐		(จ) ภายในจังหวัด	ฉบับละ ๒๐๐ บาท		
๘	ใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือ เอ็มบริโอ			(๔) ใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ตามมาตรา ๒๕ ในกรณีต่อไปนี้			
	(๑) ส่งต่างประเทศ	ฉบับละ ๘๐๐		(ก) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ ๘,๐๐๐ บาท		
	(๒) ทั่วราชอาณาจักร	ฉบับละ ๒๐๐		(ข) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท		
๑	ใบอนุญาตให้นำสัตว์เข้าในราชอาณาจักร			(๕) ใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร			
	ช้าง	เชือกละ ๒๕๐		(ก) ช้าง	เชือกละ ๒,๕๐๐ บาท		
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ			(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ หรือสุกร	ตัวละ ๑,๐๐๐ บาท		
	สุนัข แมว ลิง ชะนี	ตัวละ ๑๐๐		(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง หรือชะนี	ตัวละ ๕๐๐ บาท		
	แพะ แกะ สุกร กระต่าย	ตัวละ ๕๐		(ง) นกกระจอกเทศหรือนกฮัมมิงเบิร์ด	ตัวละ ๒,๐๐๐ บาท		
	นกกระจอกเทศ นกฮัมมิงเบิร์ด	ตัวละ ๒๐๐		(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ ๕๐ บาท		
	ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ ๕		(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ ๑,๐๐๐ บาท		
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ ๑๐๐					

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙				ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.		เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ			
	น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ ไข่นกกระจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ ทำพันธุ์ ไขสัตว์ปีกชนิดอื่น สำหรับใช้ทำพันธุ์	โดสละ ๑๐ ตัวละ ๑๐๐ ฟองละ ๕๐ ฟองละ ๕๐		(ข) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ (ซ) เอ็มบริโอ (ฅ) ไข่นกกระจอกเทศหรือ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์ (ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ในกรณีที่ไม่สะดวกในการ นับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ ๑,๐๐๐ บาท โดสละ ๑๐๐ บาท ตัวละ ๑,๐๐๐ บาท ฟองละ ๕๐๐ บาท ฟองละ ๕๐ บาท	
๒	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ ออกนอกราชอาณาจักร ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ สุนัข แมว ลิง ชะนี แพะ แกะ สุกร กระต่าย สัตว์ชนิดอื่น	เชือกละ ๕๐,๐๐๐ ตัวละ ๕๐ ตัวละ ๒๕ ตัวละ ๑๐ ตัวละ ๕๐๐		(๖) ใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอก ราชอาณาจักร (ก) ช้าง (ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ หรือสุกร (ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง หรือชะนี (ง) นกกระจอกเทศหรือนกอีมู (จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น (ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	เชือกละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตัวละ ๕๐๐ บาท ตัวละ ๒๕๐ บาท ตัวละ ๕๐๐ บาท ตัวละ ๒๕ บาท ตัวละ ๕๐๐ บาท	
				(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	ในกรณีที่ไม่สะดวกในการ นับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท โดสละ ๕๐ บาท	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖				ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.		เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ			
๓	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ผ่าน ราชอาณาจักร			(๗) ใบอนุญาตนำสัตว์ผ่าน ราชอาณาจักร		
	ช้าง	เชือกละ ๒,๐๐๐		(ก) ช้าง	เชือกละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท	
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ	ตัวละ ๑๐๐		(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ หรือสุกร	ตัวละ ๑,๐๐๐ บาท	
	แพะ แกะ สุกร สุนัข ลิง ชะนี	ตัวละ ๕๐		(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง หรือชะนี	ตัวละ ๕๐๐ บาท	
	แมว กระต่าย	ตัวละ ๒๐				
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ ๑๐๐		(ง) นกกระจอกเทศหรือนกอีมู	ตัวละ ๒๕๐ บาท	
				(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ ๕๐ บาท	
				(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ ๕๐๐ บาท	ในกรณีที่ไม่สะดวกในการ นับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
	น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โด้สละ ๕๐๐		(ข) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โด้สละ ๕๐ บาท	
	เอ็มบริโอ	ตัวละ ๒๐		(ข) เอ็มบริโอ	ตัวละ ๒๐๐ บาท	
	ไข่นกกระจอกเทศ			(ฅ) ไข่นกกระจอกเทศหรือ		
	ไข่นกอีมู สำหรับใช้			ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ ๕๐ บาท	
	ทำพันธุ์	ฟองละ ๕๐				

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙				ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ		
	ไขสัตว์ปีกชนิดอื่นสำหรับ ใช้ทำพันธุ์ ฟองละ	.๕๐		(ญ) ไขสำหรับใช้ทำพันธุ์ ฟองละ ๕ บาท	
๔	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ เข้าในราชอาณาจักร กิโลกรัมละ	๒๐	ค่าธรรมเนียม ลำดับที่ ๔		
๕	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ ออกนอกราชอาณาจักร กิโลกรัมละ	๑	ที่ ๕ และที่ ๖ ถ้าเศษของ	(๘) ใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาใน ราชอาณาจักร กิโลกรัมละ ๑๐๐ บาท	
๖	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ ผ่านราชอาณาจักร กิโลกรัมละ	๑	๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไป คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง	(๙) ใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอก ราชอาณาจักร กิโลกรัมละ ๕ บาท (๑๐) ใบอนุญาตนำซากสัตว์ผ่าน ราชอาณาจักร กิโลกรัมละ ๕ บาท	
๑๐	ใบแทนใบอนุญาตให้ทำ การค้าสัตว์ ใบอนุญาต ให้ขายน้ำเชื้อสำหรับ ผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอ หรือใบอนุญาตให้ทำ การค้าซากสัตว์ ฉบับละ	๒๐		(๑๑) ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ฉบับละ ๑๐๐ บาท	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙				ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ		
๑๑	ค่าทำลายเชื้อโรคผ่าน ด่านกักสัตว์	ตัวละ ๕		(๑๒) การต่ออายุใบอนุญาตตาม มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ เท่ากับ ค่าธรรมเนียม สำหรับ ใบอนุญาตนั้น
				(๑๓) การโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ ๑๐๐ บาท
				(๑๔) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการ ในใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ ๑๐๐ บาท
				(๑๕) ค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักกันสัตว์ (ก) สัตว์	ตัวละ ๕๐ บาท ในกรณีที่ไม่สะดวก ในการนับจำนวนให้คิด เป็นกิโลกรัมละ ๕๐ บาท กิโลกรัมละ ๑ บาท
๑๒	ค่าที่พักสัตว์ที่ส่งไป ต่างประเทศ			(๑๖) ค่าที่พักสัตว์ที่นำเข้ามา ในหรือ ส่งออกไปนอก ราชอาณาจักร	
	โค กระบือ	ตัวละ ๕๐		(ก) ช้าง	เชือกละ ๕,๐๐๐ บาท
	สุกร	ตัวละ ๓๐		(ข) ม้า โค หรือกระบือ	ตัวละ ๕๐๐ บาท
				(ค) สุกร	ตัวละ ๓๐๐ บาท
				(ง) สุนัขหรือแมว	ตัวละ ๑,๐๐๐ บาท

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙				ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ		
	แพะ แกะ	ตัวละ	๒๐	(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ ๒๐๐ บาท
				(ฉ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ ๕๐ บาท
				(ช) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ ๕๐๐ บาท
					ในกรณีที่ไม่สะดวกในการนับจำนวนให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
๑๓	ค่าที่พักซากสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ		ถ้าเศษของ ๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม	(๑๗) ค่าที่พักซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร	
	ซากโค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๒	(ก) โค กระบือ หรือสุกร	กิโลกรัมละ ๑๐ บาท
	แพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๑	(ข) แพะหรือแกะ	กิโลกรัมละ ๕ บาท
			ขึ้นไป	(ค) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	กิโลกรัมละ ๕ บาท
			คิดเป็น ๑ กิโลกรัม	(ง) สัตว์ชนิดอื่น	กิโลกรัมละ ๑๐ บาท
			ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม	(๑๘) ค่าขออื่น ๆ	ฉบับละ ๕๐ บาท
			ให้ปัดทิ้ง		
					ในการคำนวณน้ำหนัก ถ้ามีเศษของกิโลกรัมตั้งแต่ ๕๐๐ กรัมขึ้นไป ให้คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง